

školní četba

Božena Němcová

DIVÁ BÁRA

Divá Bára je povídka z venkovského prostředí. Titulní postava přináší do literatury nový typ dívky, samostatné, nezávislé na muži. Bára je zdánlivě drsná, statečná, avšak v jádru ušlechtilá. V zájmu přítelkyně z fary, Elšky, se staví proti celé obci.

BOŽENA NĚMCOVÁ (1820-1862) – sběratelka pohádek, novinářka, prozaička. Mládí prožila v Ratibořicích, kde na její pozdější vypravěčské umění měla vliv babička. Pro vlastenecké smýšlení manžela Josefa Němce často měnili místo pobytu. Němcová tak mohla poznat různá prostředí a typy lidí. Byla citlivá k sociálním otázkám a usilovala o spravedlivější společnost. Do literatury vstoupila s vlasteneckými verši.

Dílo je různorodné (pohádky: *Národní báchorky a pověsti*, *Slovenské pohádky a pověsti*; národopisné studie: *Obrazy z okolí domazlického*; povídky: *Divá Bára*, *Chudí lidé*, *Pan učitel*, *Chyže pod horami*; obrazy venkovského života: *Babička*, *V zámku a v podzámčí*, *Pohorská vesnice*).

Božena Němcová

DIVÁ BÁRA

2011

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla, a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout z portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umísťování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takového sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

© *Carpe diem*, 2011

www.carpe.cz

Made in Moravia, Czech Republic, EU

ISBN 978-80-87195-97-0

OBSAH

I

6

II

18

III

33

I

Vestec je velká dědina, mají tam kostel i školu; u kostela je fara, podle ní chalupa kostelníková, také rychtář zůstává vprostřed vsi, na samém konci dědiny pak stojí chaloupka obecního pastýře. – Za chalupou táhlo se dlouhé údolí, ohražené z obou stran vršinami, porostlými nejvíce jehličím. Sem tam bylo vidět mejiště nebo zelený palouk, na němž porůzno bělokoré, světlolisté břízy stály, ty dívky mezi stromovím, jako by je tam byla příroda vyrůst nechala k obveselení těm zasmušilým smrkům a jedlím, vážným dubům a bukům. Uprostřed údolí mezi lučinami a poli tekla řeka, zrovna okolo pastýřovy chalupy; břehy její vroubené byly olší a vrbou.

Obecní pastýř jmenoval se Jakub a zůstával se svou dcerou Bárou v té poslední chalupě. Jakub byl již šedesátník, Bára jeho prvorozené dítě a jedinačka. Přál si ovšem syna mít, dědiče svého jména, ale když Bára povyrůstala, nelitoval: milejší mu byla než syn a mnohdy si myslil: ať si je děvče, přece je mé dítě; umru jako člověk a mám stupeň do nebe.

Jakub byl rodič z vesnice; jsa sirotek, musel od malička sloužit. I sloužil co husopas, co honák, skoták, co kravař, volař, co pacholek i oráč, až dospěl nejvyššího stupně hodnosti, až se obecním pastýřem stal. To byla již dobrá služba, mohl se oženit. – Chalupu dostal k doživotnímu bydlení, dříví mu přivezli sedláci až na dvorek, mohl si držet i krávu; chleba, másla, vajec, mléka, vařiva, to vše dostával na týden. Plátna každý rok na tři košile a dva páry nohavic dostal, k tomu dvoje střevíce, šerku, kamizolu i širák a každý druhý rok kožich a hůni.